

Se luminează ochii a noapte, mamă!

Agafia

Lungă și rea, dimineața veghează
trei lumânări sufocate de așteptare,
miroase a toamnă coaptă și
cafea amară
și strugurii au putrezit pe masă,
dar... ochii tăi, ochii
s-au luminat a noapte!
am să te închid într-o ciob de lumină,
să nu mai aud corbii,
în trupul tău,
bat clopote.

Oprește, mamă, morții !
i-auzi? prind rădăcini
sau... e doar vântul,
destramă urmele ce le-ai lăsat.
că să pot înverzi.

Desferecă, mamă, pământul!
să mă înveșmânți, să te înveșmânt
cu tot ce n-am trăit împreună.
fă, doar așa, să fiu asemeni ție,
când am să-mi dau colocviu
cu umbrele din spatele meu.